

Profetie: de wegvoering van Zedekia

Periodethema: Een ongehoorzaam volk
Ezechiël 12: 1-20

VOORAF

Ezechiël leefde in de tijd dat de bevolking van Juda in ballingschap werd gevoerd. In Babel werd Ezechiël door de Heere tot profeet geroepen (592 v. Chr.). Het door hem geschreven boek bevat veel visioenen en beelden. Na de beschrijving van zijn roeping (hoofdstuk 1-3) wordt er geschreven over de totale ondergang van Juda en Jeruzalem (hoofdstuk 4-24). Aan het eind van het boek wordt gesproken over de terugkeer en het herstel van Juda en Jeruzalem. Door middel van deze profetie wordt het volk opgeroepen zich tot de Heere te bekeren. De Heere is bereid hen opnieuw met Zijn liefde en zorg te omringen. Gods genade gaat zo ver dat Hij zelfs ook Zijn Geest wil geven om de zo nodige bekering te bewerken.

UITLEG VAN DE TEKST

Ondanks dat wat het volk voor hun ogen ziet gebeuren, geloven ze niet dat dit het einde is van Juda en Jeruzalem. Het feit dat koning Zedekia nog steeds zetelt in Jeruzalem betekent echter niet dat het oordeel Jeruzalem niet treffen zal. Men wil echter niet geloven dat het schitterende Jeruzalem ook zal worden verwoest. Ze leven in een waan. Ze willen de woorden van Ezechiël niet geloven. Ze horen in de profetie van Ezechiël Gods stem niet. Met hun ogen zien ze niet en met hun oren horen ze niet. Dat is het teken van hun weerspannigheid. De Heere zal het hen nu op een andere manier duidelijk maken. Zoals Ezechiël zo vaak wordt aangesproken, zo wordt hij ook nu aangesproken: 'Mensenkind, maak u gereedschap van vertrekking (spullen die voor onderweg nodig zijn: 'hij pakt zijn koffers'); en vertrek bij die dag voor hun ogen.'

Ezechiël moet zich klaarmaken voor vertrek. Hij moet alles in gereed brengen voor een reis. Sandalen, kleren, levensmiddelen, waterzak, kookgerei en dingen waar Ezechiël aan gehecht is, moeten voor zijn huis worden neergezet. De reis zal in de nacht plaatsvinden, maar de voorbereidingen worden op klaarlichte dag getroffen. Vanwege de warmte gebeurde dit altijd tegen de avond, dan koelde het af! Maar nu, op klaarlichte dag. Zo dat iedereen het ziet en het zoveel te meer opvalt. Als de avond valt moet Ezechiël, terwijl alle andere ballingen het zien, een gat in de muur van zijn verblijf maken. Via dit gat moet Ezechiël zijn verblijfplaats verlaten en de klaargelegde spullen op zijn schouders laden. Inmiddels is het heel donker geworden. Op het donkerste moment van de nacht moet Ezechiël zich klaarmaken voor de reis. Die donkerheid staat hier symbool voor de situatie waarin Juda en Jeruzalem zich bevinden. Ezechiël weet echter niet waar hij heen moet. Hij wacht op een aanwijzing van de Heere. Dat wachten duurt een hele nacht. Pas de volgende morgen spreekt de Heere weer. In dat spreken wordt duidelijk, dat wat Ezechiël doet niet door hem zelf is bedacht, maar door de Heere. Daarnaast wordt duidelijk dat het in het handelen van Ezechiël in de eerste plaats om de inwoners van Jeruzalem gaat en daarna om de ballingen die aangesproken worden als 'het ganse huis Israëls'. Jeruzalem zal aan het verderf worden prijsgegeven. Koning Zedekia verlaat in het geheim de ondergaande stad, net zoals Ezechiël zijn verblijfplaats verliet. Zedekia wil op deze wijze het oordeel ontvluchten, dat mede door zijn handelen, de stad treft! Nee, zijn vlucht in het donker redt Zedekia niet. Hij wordt gevangen in de strik, die door de vijand wordt uitgezet.

Hij wordt in ballingschap gevoerd. In Babel zal hij sterven. Toch betekent dit alles niet het einde. De Heere zal weinige lieden van hen doen overblijven. Zij zullen tot teken van Gods macht gesteld worden. De heidenen denken dat de ondergang van Jeruzalem een teken is van de onmacht van de Heere. Degenen die gespaard worden, zullen het tegendeel bewijzen. Ze zullen moeten erkennen dat ze terecht zijn gestraft. Ezechiël moet ook iets zichtbaar maken van het schrikbarende van dat wat Jeruzalem overkomt. Al bevend moet hij, zichtbaar voor iedereen, zijn brood eten. Onrustig en angstig moet hij zijn water drinken. Slechts het meest eenvoudige moet hij tot zich nemen. Zo zal het de inwoners van Jeruzalem en Juda vergaan. De angst houdt hen in hun greep. Rustig eten en drinken is er niet meer bij. De oordelen houden hen omkneld. Ze zullen niet langer in vrede en rust kunnen leven. Het volk wordt verdreven en het land verwoest. Dat wat Ezechiël in woord en daad bekend heeft gemaakt, maakt even indruk. Maar als het bericht van Jeruzalems ondergang uitblijft, gaat men met Ezechiël spotten. Ze lachen hem uit. Ze zijn even onder de indruk geweest, maar even snel verdwijnen de indrukken weer. Maar dat wat Ezechiël in Gods Naam bekend heeft gemaakt, komt uit. Niemand zal meer kunnen spreken van vrede, vrede geen gevaar. Daarom zal het oordeel niet meer in gezichten worden voorzeggd, het zal direct worden voltrokken. Er is geen twijfel mogelijk, Gods oordeel komt. De Heere zal spreken in Zijn daden. En ook al zullen de mensen geen geloof hechten aan de woorden van Ezechiël, ook al zullen ze denken dat wat Ezechiël zegt in hun dagen niet gebeuren zal, God zal Zijn Woord volbrengen. De HEERE Zelf, zal de profetie van Ezechiël bevestigen.

TER OVERWEGING

- 1 Het is nodig om de kinderen te wijzen op het doel van de profetie. Ezechiël moet het volk Gods oordelen voorhouden, opdat het zich zal bekeren tot de Heere. In het oordeel gedenkt God aan Zijn ontferming. Dat wat God met Juda en Jeruzalem doet, is dus in hun voordeel bedoeld, opdat ze niet zonder Hem verder zullen gaan. We kunnen van hier uit een lijn trekken naar de prediking van het Woord in onze tijd. Wie de Heere negeert, zal in het oordeel ten onder gaan. Terwijl wie zich op het Woord tot de Heere wendt, behouden zal worden.
- 2 Daarop voortbordurend moeten we zeggen dat de Heere niet met zich laat spotten. Als de maat van de zonde vol is, komt Hij met Zijn straffen. Dat gold Juda en Jeruzalem, dat geldt ons.
- 3 God straft Zijn volk, maar toch gaat Hij met hen verder. Er blijft een deel, een rest over. De Heere zegt: 'Ik zal van hen weinige lieden doen overblij-

ven van het zwaard, van de honger en van de pestilentie; opdat zij al hun gruwelen vertellen onder de heidenen, waarhenen zij komen zullen en zij zullen weten, dat Ik de HEERE ben.' Hieruit blijkt dat God de God van het verbond is. Hij doet wat Hij belooft. Vanuit de rest, die overblijft, zal de Zaligmaker voortkomen. Hij in Wie alle geslachten van het aardrijk gezegend zullen worden. Daarom zal het volk terugkeren naar hun land.

- 4 Aangrijpend is de weerspanningheid van het volk. De Joden hebben ogen, maar zij zien niet. Ze hebben oren, maar horen niet. Dit wil zeggen dat ze de Heere niet geloven op Zijn Woord. Ze zijn moedwillig blind en doof. We kunnen dit door-trekken naar die mensen die het Woord horen, maar het laten voor wat het is. Ongeloof is een vreselijke zonde, die niet ongestraft zal blijven. Laten wij ons dan niet verharderen, maar laten wij ons leiden door de Heere. Trek ook vooral de lijn naar de Heere Jezus. Hij onderging HET oordeel van Zijn Vader. Door het geloof in Hem kunnen de kinderen behouden worden van hun zonde en schuld. De Heilige Geest wil het geloof in hen werken.

GELOOFSLEER

In de geschiedenis kwam het belang van het luisteren en geloven van de profetie van Ezechiël naar voren. Voor vandaag kunnen we een lijn trekken naar de prediking. Wie het Woord van God, de Bijbel, de preek etc., negeert, negeert God zelf. We kunnen dit illustreren met vraag en antwoord 84 uit zondag 31 van de Heidelbergse Catechismus waarin het gaat om de prediking als een sleutel van het hemelrijk. Tijdens de verkondiging hoort de gemeente de beloften van God, door het evangelie. Daarin gaat door geloof de deur naar het hemelrijk open. Tegelijk is daar de waarschuwing: als we Gods beloftes niet geloven, gaat de deur van het hemelrijk dicht.

Daarnaast wordt in dit gedeelte duidelijk dat God niet met zich laat spotten. Als de maat vol is, komt Hij ook met zijn straffen. We kunnen denken aan dat wat artikel 37 van de Nederlandse Geloofsbelijdenis zegt: de wederkomst van Christus en het daarbij komende oordeel is een dag van vreugde voor Gods kinderen, maar ook een dag om terecht bang voor te zijn voor hen die God nog niet kennen. Het is niet de bedoeling om de kinderen bang te maken, maar wel om ze te laten weten dat God heilig is. Hij biedt ons vergeving, maar het is wel belangrijk om dat ook daadwerkelijk te geloven en aan te nemen.